L. 4. Kraków, dnia 10. kwietnia 1909. Rocznik XXX.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują „Dziennik rozporządzeń“ bezpłatnie.

XLV.*)

Fundacya ś. p. Ludomira Prószyńskiego dla literatów polskich wyznania chrześcijańskiego.

Ś. p Ludomir Prószyński herbu Lubicz, syn śp. Ludwika i Anny z ks. Druckich Sokolnickich, na dniu 25. lipca 1901 w Warszawie zmarły, obywatel Królestwa Polskiego, złożył za życia swego w Kasie Oszczędności miasta Krakowa kapitał 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) rubli w $4^1/_2$% listach zastawnych Towarzystwa kredytowego ziemskiego w Królestwie Polskiem wraz z pismem z daty Kraków dnia 18. czerwca i 3. października 1895, w którem ustanawiając Radę miasta Krakowa wykonawcą swej woli, postanowił, co następuje:

1. Z dniem śmierci mojej Prześwietna Rada Zarządzająca m. Krakowa ma wejść w rolę wykonawcy tego zapisu, przeto przysługiwać jej będą prawa nadzoru, przechowywania i lokaty wspomnianego kapitału pod własną odpowiedzialnością, oraz wypłacania, komu będzie należało, procentu od kapitału.

2. Obciążam mój zapis wypłatą rent dożywotnich dwom osobom, a mianowicie: a) siostrze mojej Wnej Idalii z Prószyńskich Maszewskiej, wdowie po śp. Władysławie, w Warszawie zamieszkałej, po pięćset rubli rocznie, i b) Elżbiecie Pawłowskiej, córce Adama, niezamężnej, stale w Warszawie zamieszkałej, a która pełniła przez lat kilkanaście obowiązki służącej w domu moim w Warszawie, przeznaczam trzysta rubli rocznie, upraszając dostojne osoby, mające wypłacać takowe renty, o możliwie największe ułatwienie rentyerkom przy odbiorze przeznaczonych im pieniędzy.

3. Życzę sobie, aby kapitał legowany 48.000 rubli, jeślibym go nie uzupełnił za życia do wysokości pięćdziesięciu tysięcy rubli, został zaokrąglony po śmierci mojej do wskazanej sumy 50.000 rubli z pierwszych procentowych kuponów, jakie pozostaną po strąceniu kwoty ośmiuset rubli, przeznaczonych na wypłatę wyżej wspomnianych rent dożywotnich, i dopiero wówczas ma się rozpocząć wieczysta wypłata procentów odpowiednim osobom.

4. Mają prawo do korzystania z mego zapisu ludzie zasługi bezwarunkowo tylko polskiego pochodzenia i wyznania chrześcijańskiego, zrodzeni nadto jeszcze w rodzinie, wyznającej chrześcijanizm przynajmniej od dwóch lub trzech pokoleń, z jakiejby prowincyi dawnej Polski pochodzili i do jakiejby warstwy społeczeństwa lub do jakiej profesyi należeli, byleby tylko zasłużyli na to wybitną swą działalnością na polu piśmiennictwa krajowego, nacechowaną nie tyle wielkością talentu i rozległością wiedzy, ile zacnością swych tendencyi i poważnym wpływem umoralniającym na szersze masy ludności polskiej. Wpływ ten umoralniający i uszlachetniający ma stanowić główną i zasadniczą cechę czy też kwalifikacyę kandydata obok nieskazitelności charakteru i przeszłości jego. Wyrażenie „polskiego pochodzenia“ nie wyklucza z grona kandydatów dobrych Polaków, noszących obcokrajowe nazwiska.

5. Odsetki od legatu tego mają stanowić źródło renty dożywotniej, wypłacanej dwom wybranym mężom zasługi aż do dnia śmierci ich, nie zaś fundusz, z którego miałyby być wydawane czasowe zapomogi.

6. Między kandydatami równej wartości i zasługi pierwszeństwo winno być dane temu z nich, który okaże się uboższym, starszym, więcej na zdrowiu podupadłym i nareszcie który przeszedł cięższe koleje życia, lub przebył większe prześladowania.

7. Raz przyznana renta może być cofniętą tylko w wypadku, gdy osoba, z niej korzystająca, dopuściła się czynu hańbiącego, lub też utraciła prawo do jej pobierania, zdobywając sobie majątek własny, przynoszący dochód, równający się sumie otrzymywanej renty.

8. Odsetki, gromadzące się z przyrostu za czas, upływający pomiędzy dniem śmierci emeryta i dniem przyznania renty jego następcy, mają tworzyć fundusz zapasowy, przeznaczony na powiększenie samego kapitału legowanego. W miarę bowiem wzrostu tego kapitału powiększy się możność ustanowienia niegdyś renty dla trzeciego emeryta i tak dalej.

9. Wybór emerytów, mających korzystać z zapisu mego, ma się odbywać w sposób następujący:

a) Prześwietna Rada Zarządzająca m. Krakowa ma wybrać ze swego łona stałą komisyę z trzech członków, któraby przyjęła na siebie pełnienie wszelkich czynności, odnoszących się do wykonania mego zapisu.

b) Dla przeprowadzenia samego wyboru emerytów komisya Trzech ma zaprosić do swego grona po jednej osobie, delegowanej przynajmniej od Akademii Umiejętności w Krakowie, od Uniwersytetu Jagiellońskiego i od Zwierzchności dyecezyi miejscowej, w celu skompletowania komitetu wyborczego.

c) W przebiegu dwóch tygodni od dnia, w którym dojdzie wiadomość o śmierci emeryta, mają być

*) Ciąg dalszy ogłoszonych aktów fundacyjnych. Zob. Dz. rozp. z r. 1908 str. 47.

przesłane do kilku najbardziej poczytnych dzienników polskich, wychodzących w Krakowie, Warszawie i Poznaniu, odpowiednie ogłoszenia o utworzeniu się emerytury, o zasadniczych warunkach, wymaganych dla jej otrzymania, z odezwą, zwróconą do wszystkich wybitnych, powszechnie znanych i poważanych w naszem społeczeństwie osób, w celu otrzymania od tychże wskazań, polecających odpowiedniego kandydata. W ogłoszeniach tych winien być oznaczony dzień wyboru emeryta, mający przypadać przed upływem trzech miesięcy od dnia śmierci jego poprzednika

d) Nadesłane listy od osób odpowiednich, polecające kandydatów, mogą być poczytane każdy za jeden głos wotujący na równi z listami polecającymi korporacyi kompetentnych i komitetu wyborczego.

e) Gdy nadejdzie dzień wyboru, komitet wyborczy, mając już obliczoną ilość poleceń, jakiemi rozporządzają kandydaci, i zastosowawszy się do zasady, iż ci z kandydatów, którzy będą mieli największą liczbę poleceń, mają otrzymać emeryturę, raczy w ten sposób przeprowadzić wybór dwóch najodpowiedniejszych emerytów i podać na jawnem posiedzeniu Rady miejskiej m. Krakowa do publicznej wiadomości.

f) Jeśliby się przytrafiło, że kilku kandydatów zdobyło sobie równą ilość głosów, to w podobnym przypadku pierwszeństwo ma być na zasadach, określonych w punkcie szóstym niniejszego testamentu, ustanowionem.

Pismem z daty Rzym 22. maja 1898 uzupełnił Fundator swe rozporządzenie, wyjaśniając, że określając w testamencie z dnia 18 czerwca 1895 kwalifikacye emerytów, mających korzystać z tego zapisu, miał na myśli „wpływ umoralniający i uszlachetniający autora na swych czytelników w duchu kultury zachowawczo-chrześcijańskiej, opartej na poszanowaniu kościoła i rodziny“.

Zapis ten potwierdził Fundator testamentem, w Warszawie 14/27 marca 1901 zeznanym przed rejentem hipotecznym Józefem Staniszewskim. W tym testamencie postanowił nadto Fundator, że Elżbieta Pawłowska ma z tego zapisu pobierać rentę 500 rubli rocznie.

Śp. Ludomir Lubicz Prószyński zmarł w Warszawie 25. lipca 1901, a 6 kwietnia 1903 zmarła także w Warszawie jedna dożywotniczka zapisu Idalia z Prószyńskich Maszewska.

Skutkiem śmierci Fundatora wypłaciła Kasa Oszczędności miasta Krakowa deponowany u niej kapitał 127.000 K w $4^{1}/_{2}\%$ 56-letnich listach zastawnych Towarzystwa kred. ziemsk. z kuponami od d. 30. czerwca 1903 Kasie miejskiej w Krakowie.

Skutkiem zmiany walorów i naróśnięcia odsetek, do kapitału dobitych, składa się kapitał zarodowy tej fundacyi obecnie, po zatrzymaniu kwoty 2835 K 66 h na zapłacenie renty Elżbiecie Pawłowskiej na czas do ukonstytuowania fundacyi koniecznej w gotówce, z zawinkulowanych na rzecz fundacyi śp. Ludomira Prószyńskiego dla polskich chrześcijańskich literatów, w kasie miasta Krakowa złożonych papierów wartościowych, a to:

a) 4% listów zastawnych Towarzystwa kredyt. ziemsk. we Lwowie, a to:

Serya I. Nr. 3848, 3849, 4533, 4536, 4537, 4538 t. j. 6 sztuk à K 20.000;

Ser. III. Nr. 38117, 38118, 38119, 4062, 4063, 37765, 49437, 49438, 49439, 49440 tj. 10 szt. à K 2000;

Ser. IV. Nr. 10190, 3735 tj. 2 szt. à K 1000.

Ser. V. Nr. 9169, 31685, 37062 tj. 3 szt. à K 200.

b) Książeczki Kasy Oszczędności miasta Krakowa Nr. 236083, na 859 K 13 h opiewającej — razem na 143.459 K 13 hal. Ponieważ wolą Fundatora było, aby dwaj ustanowieni przez niego emeryci pobierali procenta od kapitału 50.000 Rs. czyli 127.000 K, tudzież, aby z niewypłaconych dożywotniczce i emerytom odsetek utworzono fundusz na stworzenie trzeciej i dalszej emerytury, przeto powyższe efekta dzieli się na dwie grupy.

Do pierwszej grupy należą 4% listy zastawne Towarzystwa kredyt. ziemskiego Ser. I. Nr. 3848, 3849, 4533, 4536, 4537, 4538 po 20.000 K tj. 120.000 Koron, Ser. III. Nr. 38117, 38118, 38119 po 2000 K tj. 6.000 Koron i Ser. IV Nr. 10190 na 1.000 Koron o łącznej nominalnej wartości 127.000 Kor., a do drugiej takież listy zastawne, a to: Ser. III. Nr. 4062, 4063, 37765, 49437, 49438, 49439, 49440 t. j. 7 sztuk po 2.000 K czyli 14.000 Koron, Ser. IV. Nr. 3735 na 1.000 K, Ser. V. Nr. 9169, 31685, 37062 t. j. 3 sztuki po 200 K czyli 600 Koron i książeczka Kasy Oszczędności m. Krakowa Nr. 236083, na 859 K 13 h opiewająca. Pierwszą grupę tych efektów stanowi kapitał, od którego odsetki użyte będą na wypłatę dożywocia Elżbiety Pawłowskiej i na emerytury dla dwóch emerytów dla polskich chrześcijańskich literatów, a druga grupa, powstała z lokacyi niewypłaconych procentów, stanowić będzie zaród kapitału zapasowego, odsetkami własnymi i dochodami interkalarnymi pierwszej grupy wzmagać się mającego, który po osiągnięciu wysokości 63.500 K będzie funduszem zarodowym dla trzeciego literata.

I. Gdy w ten sposób majątek fundacyi jest prawnie zabezpieczonym, przeto Gmina m. Krakowa, działając na mocy uchwały Rady miejskiej z dnia 6. listopada 1902 r. i 22. października 1903 r., stwierdza odbiór kapitału fundacyjnego, przyjmuje przekazany jej testamentem zarząd tej fundacyi i zobowiązuje się mieć o majątku fundacyjnym należyte staranie.

II. W szczególności zobowiązuje się Gmina miasta Krakowa zapadłe kupony i procenta od kapitału fundacyjnego zaraz po dniu płatności bez niepotrzebnej zwłoki zrealizować i otrzymane gotówki składać na książeczkę Kasy Oszczędności miasta Krakowa. Z tej książeczki wypłacane będą raty renty dożywotniej dla dożywotniczki i renty prebendaryuszów, narosłe zaś tymczasem w Kasie Oszczędności procenta będą wcielone do kapitału zapasowego, o którym będzie mowa w ustępie V., a to celem ulokowania ich w zawinkulowanych na rzecz fundacyi efektach pupilarnych. Na wypadek spłaty gotówką względnie wylosowania któregoś z efektów fundacyjnych, do zarodowego lub zapasowego majątku fundacyi należącego, zobowiązuje się Gmina m. Krakowa przypadającą za efekt gotówkę po dzień płatności bez zwłoki podnieść i w stosownych na rzecz fundacyi zawinkulowanych efektach, dających bezpieczeństwo pupilarne, ulokować.

III Z odsetek od kapitału 127.000 K zobowiązuje się Gmina miasta Krakowa wypłacać dożywotniczce Elżbiecie Pawłowskiej rentę roczną 500 Rs. tj. pięćset rubli rocznie w ratach kwartalnych z góry, a to za kwitami i urzędowem poświadczeniem życia, które dożywotniczka przed terminem płatności nadesłać lub złożyć winna. Gdyby dożywotniczka nie przebywała w Kra-

kowie, nastąpi przesłanie jej dotyczącej renty pocztą na koszt i niebezpieczeństwo dożywotniczki.

IV. Pozostałą po wypłaceniu rzeczonej renty rocznej resztę rocznych odsetek od kapitału 127.000 K zobowiązuje się Gmina m. Krakowa wypłacać w dwóch równych połowach dwom literatom polskim jako dożywotnią rentę również w ratach kwartalnych z góry za kwitami ostemplowanymi i potwierdzeniem życia, a to albo do rąk własnych albo pocztą, w którymto ostatnim razie dowód nadania odnośnej przesyłki pieniężnej na pocztę stanowić będzie dowód zapłaty, na koszt i niebezpieczeństwo adresata uskutecznić się mającej.

Gdy obciążające te dożywotnie renty emerytalne dożywocie Elżbiety Pawłowskiej przez śmierć dożywotniczki lub w inny sposób zgaśnie, będą zapadające po upływie ostatniego kwartału, za który renta dożywotnia dożywotniczce jeszcze wypłaconą została, kwartalne raty emerytur wypłacone emerytom już w pełnej wysokości, bez rzeczonego obciążenia.

V. Zapadłe w czasie od dnia śmierci takiego emeryta, względnie od dnia utraty renty, aż do dnia nadania tej renty jego następcy raty rentowe zobowiązuje się gmina m. Krakowa lokować osobno w pupilarnych, na rzecz tejże fundacyi winkulowanych papierach wartościowych, nadających się do lokacyi małoletnich. Efekta te, a nadto efekta we wstępie niniejszego aktu jako druga grupa oznaczone, a z dotychczas narosłych procentów pochodzące, wraz z narosłymi od nich odsetkami, kapitalizować się mającymi, tworzą osobny kapitał zapasowy omawianej fundacyi, który winien być jako taki należycie zawinkulowanym. Z chwilą, kiedy ten kapitał zapasowy osiągnie wysokość połowy pierwotnego zapisu, t. j. co najmniej K 63.500, zobowiązuje się gmina m. Krakowa wypłacać odsetki tego kapitału jako rentę dożywotnią trzeciemu emerytowi, a gdy kapitał zapasowy znów o K 63.500 się powiększy, czwartemu emerytowi i tak dalej.

VI. Celem nadania tych rent tudzież załatwienia wszystkich spraw, z rządzeniem tą fundacyą połączonych, wybierze Rada m. Krakowa stałą komisyę, z trzech radców miejskich złożoną

VII. Najdalej do dwóch tygodni od zawiadomienia komisyi Rady miejskiej o zatwierdzeniu aktu fundacyjnego, a w przyszłości od zawiadomienia jej o śmierci emeryta lub utracie jego prawa do renty emerytalnej, winna wybrana komisya Rady m. Krakowa odbyć posiedzenie celem przygotowania wyboru i na posiedzenie to zaprosić pisemnie jednego delegata ks. bisk. Konsystorza czyli władzy dyecezyalnej dla Krakowa właściwej, jednego delegata Akademii Umiejętności w Krakowie i jednego delegata c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Zaproszeni delegaci razem z członkami Komisyi tworzą komitet wyborczy, który wybierze sobie większością głosów przewodniczącego. Gdyby niektórzy z zaproszonych delegatów na posiedzenie nie przyszli, może komitet na ten raz większością głosów uznać się kompetentnym do załatwienia sprawy mimo nieobecności nieprzybyłych delegatów. Obecność czterech osób z wybranych i zaproszonych członków wystarcza do prawnego powzięcia uchwał komitetu. W razie równości głosów rozstrzyga zdanie, za którem oświadczy się przewodniczący komitetu.

VIII. Na tem posiedzeniu, rozpisaniu konkursu poświęconem, winien komitet wyborczy ustanowić tekst ogłosić się mającego publicznego konkursu, który zawierać ma: *a)* zasadnicze warunki wymagane od kandydata, ułożone ściśle wedle woli Fundatora, powyżej dosłownie przytoczonej — dalej *b)* dzień wyboru emeryta, który winien być oznaczonym w ten sposób, by przypadał nie dalej jak na trzy miesiące po ukonstytuowaniu się fundacyi, względnie od śmierci emeryta lub utraty emerytury, a wkońcu *c)* odezwę publiczną, zwróconą do wybitnych, powszechnie znanych i poważanych w polskiem społeczeństwie osób, o pisemne wskazanie względnie polecenie odpowiedniego kandydata.

IX. W oznaczonym w konkursie dniu wyboru zbierze się na zaproszenie stałej komisyi Rady miejskiej komitet wyborczy w składzie, w Art VII naprowadzonym, i przedsięweźmie w obecności co najmniej czterech członków wybór kandydata względnie kandydatów większością głosów, a to przy zachowaniu formalności. w Art. VII. co do zapadania uchwał postanowionych, przyczem każdy przyjęty przez komitet list polecający kandydata za jeden głos liczonym będzie.

Komitet jednak wyborczy (Art VII.) winien i mocen będzie co do każdego listu polecającego powziąć uchwałę, czyli kandydat ma wymagane kwalifikacye, a nadto czyli autor listu polecającego jest osobą powszechnie znaną, wybitną i poważaną w polskiem społeczeństwie i czy skutkiem tego list jego może być za policzalny list polecający uważanym. Do odrzucenia każdego listu polecającego ukwalifikowanego kandydata potrzeba zwykłej większości głosów obecnych członków komitetu (Art. VII).

Kandydat, który po ostatecznem obliczeniu będzie miał najwięcej głosów policzalnych, jest wybranym. Gdyby kilku kandydatów miało równą ilość głosów, nada komitet zwykłą większością dotyczącą emeryturę temu z nich, który wedle przedłożonych kwalifikacyi okaże się uboższym, starszym, więcej na zdrowiu podupadłym, który przeszedł cięższe koleje życia, lub był więcej prześladowanym.

X. Dokonany ostateczny wybór ogłosi komisya fundacyjna (Art. VI.) na najbliższem jawnem posiedzeniu Rady miejskiej m. Krakowa. Od formalnie, prawnie dokonanego wyboru nie przysługują kandydatom żadne środki prawne.

XI. Nadana renta wypłacaną będzie wybranym emerytom począwszy od 1. dnia miesiąca najbliższego od dnia wyboru kwartalnie z góry.

XII. Prawo pobierania raz nadanej renty gaśnie: 1) skutkiem śmierci emeryta, dalej 2) skutkiem dopuszczenia się przez emeryta czynu hańbiącego, przyczem przestępstwa polityczne za hańbiące uważane nie będą, wkońcu 3) w razie zdobycia przez takiego emeryta własnego majątku, przynoszącego dochód roczny, równy sumie przyznanej renty. Ten ostatni powód utraty renty musi być wiarygodnie wykazanym.

Z wyjątkiem wypadku śmierci emeryta, rozstrzyga w wypadkach 2) i 3) komitet wyborczy (Art. VII.) bezwzględną większością głosów i bez dalszego odwołania, czyli nastąpiła utrata przyznanej emerytury, a w razie twierdzącym poczyni dalsze kroki celem nadania opróżnionej renty w myśl Art. VIII.

XIII. Wszelkie z zarządem fundacyi połączone koszta, jak: druków, ogłoszeń, listów, portoryów, stempli i t. d., pokrywane będą z odsetek kapitału fundacyjnego.

XIV. Niniejsza fundacya emerytalna stoi pod nadzorem c. k. Namiestnictwa we Lwowie jako najwyższej

władzy fundacyjnej, skutkiem czego gmina m. Krakowa zobowiązuje się od pięciu do pięciu lat w miesiącu styczniu, a w razach nadzwyczajnych w miarę potrzeby, składać c. k. Namiestnictwu sprawozdanie o stanie kapitału zarodowego i zapasowego, tudzież o użyciu odsetek fundacyjnych.

XV. Akt niniejszy spisanym zostaje w pięciu egzemplarzach ostemplowanych po 1 kor. od arkusza a przechowywanych po jednym egzemplarzu w archiwach: Rady miasta Krakowa, Akademii Umiejętności w Krakowie, c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

XVI. Do aktu tego przystępują niniejszem ks. bisk Konsystorz w Krakowie, Akademia Umiejętności w Krakowie i Senat Akademicki c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, oświadczając, że zobowiązują się na wezwanie komisyi fundacyjnej (Art. VI.) wysyłać swoich delegatów do komitetu wyborczego (Art. VII) i przez tychże delegatów brać udział w dokonywaniu wyboru kandydatów.

W dowód czego reprezentanci prawni gminy miasta Krakowa, dołączoną do niniejszego aktu uchwałą Rady miejskiej z dnia 22. października 1903 ku temu uprawnieni, a nadto reprezentanci prawni ks. bisk. Konsystorza w Krakowie, Akademii Umiejętności w Krakowie i Senatu Akademickiego c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie akt ten swymi podpisami stwierdzają.

Działo się w Krakowie 18. stycznia 1908 r

Dr. Juliusz Leo w. r.
Prezydent m. Krakowa.

Dr. Michał Koy w. r.
Radca miejski.

Dr. Klemens Bąkowski w. r.
Radca miejski.

L. 386.

Z książęco biskupiego Konsystorza w Krakowie dnia 31. stycznia 1908 r.

J. Kard. Puzyna w. r.

Ks. dr. Karol Nikiel w. r.
Kanclerz.

Ks. dr. Franciszek Gabryl w. r.
Rektor Uniwersytetu.

St. Tarnowski w. r.
Prezes Akademii Um.

B. Ulanowski w. r.
Sekr. generalny.

L. 97173.

C. k. Namiestnictwo, jako najwyższa władza fundacyjna w kraju, zatwierdza powyższy akt fundacyjny w całej osnowie.

Lwów, dnia 16. września 1908.

W zastępstwie:
Szeligowski w. r.

(LM. 22762/09 / IV.)

Ustawa*)

z dnia 10. października 1908 r., Nr. 117 Dz. ust. i rozp. kraj., w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy wodociągowej dla stoł. król. miasta Krakowa z 12. sierpnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 94.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§ 7. i 9. ustawy z 12. sierpnia 1899 Dz. u kr. Nr. 94 znosi się w ich dotychczasowem brzmieniu, a natomiast mają one opiewać:

§ 7.

Za zużywanie wody:

a) do celów gospodarstwa domowego, t. j. do picia, gotowania, prania, czyszczenia, kąpieli i t. p., przewyższające 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę;

b) na cele przemysłowe, jak do fabryk, zajazdów, hoteli, łaźni, kawiarni, dla zakładów dorożkarskich, do pojenia koni pociągowych w przedsiębiorstwach przemysłowych i fabrycznych i t. p.;

c) na cele zbytkowne, jak do ogrodów, wodotrysków, do pojenia koni pojazdowych i zbytkownych itp. — wreszcie

d) za zużywanie wody w tych budynkach, do których § 6. się nie stosuje, jak n. p. w budynkach rządowych, krajowych, dworcach kolejowych i t. p.

może gmina miasta Krakowa pobierać opłaty według wydać się mającej taryfy.

§ 9.

Podatek gminny (§ 6.) i opłaty za zużywanie wody (§ 7.) ponosić mają lokatorowie względnie używający wody.

Za podatek gminny, tudzież za opłaty za wodę, zużytą w gospodarstwie domowem ponad przepisaną ilość 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę (§ 7 *a*), odpowiadają Gminie bezpośrednio właściciele realności z prawem regresu do swych lokatorów.

Opłaty za zużywanie wody na cele, wymienione w § 7 *b), c), d),* ściągane będą wprost od tych, na których żądanie lub zgłoszenie zakład wodociągowy miejski wody lub urządzeń dostarcza.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 10. października 1908.

Franciszek Józef w. r.

Bienerth w. r.

*) Zobacz Dz. rozp. z r. 1907 nr. 10. str. 126.

L. 261/akc.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa ustanowił uchwałą z dnia 4. marca br. **godziny urzędowe dla Biura Zarządu Targowicy miejskiej** i w tym celu uzupełnił § 24. przepisów wykonawczych do regulaminu targowego Miej. centralnej targowicy na bydło w Krakowie następującem postanowieniem:

„Biuro Zarządu targowego otwarte jest dla stron w dni powszednie nietargowe od godziny 8-ej rano do 1-ej w południe i od godziny 3-ej do 6-ej popołudniu, w dni targowe od godz. 6-ej rano do 6-ej popołudniu, w niedziele zaś i święta od godziny 8-ej do 10-ej rano“.

Powołaną na wstępie uchwałą zmienił też Magistrat postanowienie ustępu drugiego § 44. cytowanych przepisów wykonawczych, który ma brzmieć:

„Usuwanie nawozu następuje we środę i sobotę każdego tygodnia ze zbiornika, obejmującego nawóz z poprzedniego tygodnia“.

O tem zawiadamia się niniejszem strony interesowane.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 10. marca 1909 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

L. 466/akc.

OBWIESZCZENIE.

C. k. Namiestnictwo reskryptem z 8. marca 1909 L. XVII. 320/1/25 zmieniło częściowo **opłaty targowe**, uregulowane ustępem pierwszym § 24. regulaminu dla Miejskiej centralnej targowicy na bydło w Krakowie.

Ustęp pierwszy § 24. regulaminu targowego ma brzmieć:

„Przed oględzinami zwierząt, przyprowadzonych na targ, ma przypędzający złożyć w kancelaryi targowej na ręce umocowanego do tego funkcyonaryusza gminnego za pokwitowaniem taksę targową w wysokości:

a) za sztukę bydła rogatego do 120 klg. żywej wagi włącznie	K —	h 20
b) za sztukę bydła rogatego ponad 120 klg. do 250 klg. żywej wagi włącznie . .	„ —	„ 50
c) za sztukę bydła rogatego ponad 250 klg.	„ 1	„ —
d) za cielę ssące (cyckowe), przyprowadzone bez matki, owcę, kozę	„ —	„ 10
e) za świnie bez względu na wagę . .	„ —	„ 20

Zwierzęta młode, które jeszcze ssą przy matkach, nie podlegają opłatom targowym. (Reskrypt c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 23. maja 1892 L. 23843 ex 1890)“.

O tem zawiadamia się strony interesowane z oznajmieniem, że nowe opłaty targowe wchodzą w życie z dniem 15. kwietnia br.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 5. kwietnia 1909 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

L. 103171/08
III. b.

OGŁOSZENIE.

Celem uregulowania przemysłowej **sprzedaży węgla kamiennego względnie drzewnego** sposobem rozwozu w Krakowie, Magistrat zarządza, co następuje:

§ 1. Wozy, służące do sprzedaży węgla sposobem rozwozu, mają być:

a) szczelne, zwykłej szerokości, przynajmniej na 1 *m* głębokie, dwukonne, albo też jednokonne, jednak dwudyszlowe;

b) zaopatrzone tablicą 0·80 do 1·00 *m* długą i 0·25 do 0·30 *m* szeroką, z trwałym i czytelnym napisem, zawierającym (ciemnemi literami na jasnem tle) imię i nazwisko właściciela składu węgla oraz cenę węgla (kamiennego) za 50 *kg netto.*

Tablice mają być umieszczone po obu stronach wozu i zawieszone u spodniarki (dolnej deski);

c) zaopatrzone numerami (tabliczkami targowemi), wydawanymi przez Komisaryat targowy za opłatą przepisanej należytości od każdego wozu.

Numera te mają być umieszczone na chomątach koni w ten sposób, aby na pierwszy rzut oka były widoczne.

§ 2. Węgiel kamienny, przeznaczony do sprzedaży sposobem rozwozu, można rozwozić tylko w koszach krytych, gęsto plecionych, lub w workach związanych, w obu wypadkach zaopatrzonych plombą sprzedającego w sposób, zapobiegający ujmowaniu węgla. — Za niedokładną wagę odpowiada ewentualnie sądowo-karnie właściciel przedsiębiorstwa, względnie także rozwożący personal.

§ 3. Sprzedającym węgiel sposobem rozwozu dozwolone jest sygnalizowanie tylko zapomocą głosu ludzkiego i to wyłącznie na podwórzach domów; natomiast nawoływanie lub posługiwanie się jakimikolwiek sygnałami po ulicach i placach przy rozwożeniu węgla jest surowo wzbronione.

§ 4. Postanowienia § 1. lit. *a)* i *b)* niniejszego rozporządzenia odnoszą się także do wozów, służących do odwożenia węgla na zamówienie, z tą tylko różnicą, że odwożący węgiel na zamówienie nie są obowiązani uwidaczniać cen węgla.

§ 5. Przekraczający niniejsze rozporządzenie podległą karze pieniężnej aż do wysokości 200 kor., lub w razie niemożności uiszczenia kary pieniężnej karze aresztu aż do 20 dni; nadto w razie kilkakrotnego bezskutecznego ukarania, utracą uprawnienie przemysłowe po myśli § 138. ust. przem.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Z dniem powyższym tracą moc obowiązującą rozporządzenia Magistratu z dnia 27. lipca 1905 L. 69308, Dz. rozp. dla m. Krakowa Nr. 9. i z dnia 7. listopada 1905 L. 104148, Dz. rozp. dla m. Krakowa Nr 11.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 27. marca 1909 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

L. 27665/09.
I.

OBWIESZCZENIE.

Z uwagi na rozpoczęte roboty ogrodowe na plantacyach, Magistrat przypomina rozporządzenie z dnia 8. kwietnia 1884 r. L. 11182, według którego na plantacyach należy prowadzić **psy na smyczy.**

Osoby, nie stosujące się do tego rozporządzenia, narażą się na grzywny.

Dozorcy plantacyjni i straż policyjna czuwać będą nad ścisłem wykonaniem niniejszego rozporządzenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 1. kwietnia 1909 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

Mianowania urzędników i służby.

Prezydent miasta zgodnie z postanowieniem §§ 56. i 89. statutu dla miasta Krakowa zamianował:

P. **Józefa Holly'ego**, dotychczas kapitana audytora w Przemyślu, prowizorycznym praktykantem konceptowym Magistratu z rocznem adjutum w kwocie K 1400 z tem, że stabilizacya może nastąpić po roku zadowalającej służby i pod warunkami, określonymi w deklaracyi notaryalnej p Holly'ego z dnia 1. marca 1909 r. (Dekret z dnia 1. marca 1909 L. 105/prez.).

Zgodnie z uchwałą Rady miejskiej z 14. marca 1907 otrzymali:

1. **Wojciech Paweł 2. im. Konik**, pachołek miejski, pierwsze pięciolecie w kwocie K 50 rocznie od dnia 22. października 1908. (LM. 16550/09).

2. **Walenty Dziadoń**, pachołek miejski, drugie pięciolecie w kwocie K 50 rocznie od dnia 7. marca 1909. (L. 22310/09).

3. **Jan Wyrewka**, pachołek miejski, drugie pięciolecie w kwocie K 50 rocznie od dnia 7. marca 1909. (L. 22311/09).

4. **Franciszek Kołodziej**, pachołek miejski, drugie pięciolecie w kwocie K 50 rocznie od dnia 7. marca 1909. (LM. 22312/09).

5. **Feliks Szumiec**, pachołek miejski, drugie pięciolecie w kwocie K 50 rocznie od dnia 7. marca 1909. (L. 22313/09).

6. **Józef Kaputa**, pachołek miejski, drugie pięciolecie w kwocie K 50 rocznie od dnia 7. marca 1909. (L. 22314/09).

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń tajnych).

Posiedzenie tajne (8. w kad. XV.) **z dnia 4. marca 1909 r.**

Uchwalono:

I. Udziela się prezenty na posadę nauczyciela kierującego w szkole 4-klasowej posp. męskiej św. Szczepana p. **Edwardowi Hanytkiewiczowi.** (LM. 7485/09).

II. 1) Celem zabezpieczenia środków na pokrycie części potrzebnych kosztów wychowania i kształcenia pozostałych **po ś. p. Stanisławie Wyspiańskim dzieci**, a mianowicie: Teodora, urodzonego 31. października 1892, Heleny, urodzonej 30. maja 1896, Mieczysława, urodzonego 7. września 1899, Stanisława Franciszka, urodzonego 2. grudnia 1901 r., Rada miejska postanawia utworzyć fundusz, do którego składać będzie corocznie, począwszy od dnia 1. stycznia 1909, kwotę, odpowiadającą dotacyi rocznej po K 500 dla każdego z żyjących dzieci, a to aż do czasu uzyskania w inny sposób środków potrzebnych na wychowanie i kształcenie tych dzieci, a najdalej do ich pełnoletności. Rozstrzygnięcie, czy zachodzi potrzeba wypłacania zasiłku w powyższym celu, i oznaczenie, w jakiej wysokości ten zasiłek na wychowanie i kształcenie każdego dziecka z utworzonego funduszu ma być wypłacony, zastrzega się Prezydentowi miasta.

Rada miejska postanawia atoli, iż wszelkie wypłaty uskuteczniane być mogą pod warunkiem. jeżeli Prezydent miasta uzna kierunek i sposób wychowania i kształcenia małoletnich dzieci ś. p. Stanisława Wyspiańskiego za odpowiedni.

2) Celem zabezpieczenia córce Helenie odpowiedniego funduszu na wyprawę w razie wyjścia za mąż, ewentualnie na odprawę w razie dojścia do pełnoletności, przyznaje się dla niej jednorazowo kwotę K 4.000, która ma być w czasie stosownym z funduszów miejskich wypłaconą.

3) Na pokrycie wydatku pod 1) przyznaje się kredyt dodatkowy dla Dz. XIV. budżetu r. 1909 w wysokości K 2.000. (LM. 44749/08).

III. Zapewnia się przyjęcie do gminy miasta Krakowa drowi **Janowi Mazurkiewiczowi**, poddanemu rosyjskiemu, pod warunkiem uzyskania obywatelstwa austryackiego od c. k. Rządu, za opłatą taksy w kwocie K 50. (LM. 16/09/V.).

IV. Franciszce Sławińskiej, wdowie po ś. p. **Filipie Sławińskim**, woźnym miejskim I. klasy, przyznaje się od dnia śmierci męża, t. j. od dnia 30. listopada 1908: *a)* pensyę wdowią w kwocie K 475 rocznie na czas wdowieństwa; *b)* dodatki na wychowanie małoletnich dzieci w kwocie po K 95 rocznie na każde, aż do uzyskania 24. roku życia tychże, względnie do uzyskania przez nie wcześniejszego zaopatrzenia stałego lub dostatecznego utrzymania w myśl § 22. statutu emerytalnego. (LM. 111554/08).

V. Annie Ogórkowej, wdowie po ś. p. **Floryanie Ogórku**, pompierze I. klasy miejskiej straży pożarnej, zmarłym dnia 28. października 1908, przyznaje się od dnia śmierci męża pensyę wdowią w kwocie K 400 rocznie na czas wdowieństwa. (LM. 105139/08).

VI. **Józefowi Pieprzycy**, przeniesionemu w stan spoczynku nadpompierowi miejskiej straży pożarnej,

przyznaje się emeryturę w kwocie K 840 rocznie od dnia przeniesienia go w stan spoczynku. (LM. 102935/08).

VII. 1) Janinie 1⁰ Nowakowskiej, wdowie po ś. p. **Stanisławie Nowakowskim**, inspektorze Budownictwa miejskiego, 2⁰ Konopczynie przyznaje się zgodnie z jej żądaniem zamiast pensyi wdowiej jednorazową odprawę w kwocie K 2.800 pod warunkiem, że zrzeknie się praw swoich, wypływających z § 18. statutu emerytalnego dla urzędników Magistratu.

2) Dodatek w kwocie K 240 na wychowanie syna Edmunda Nowakowskiego, przyznany wymienionej, ma być odtąd wypłacany na ręce osoby, wskazanej przez Sąd nadopiekuńczy. (LM. 8212/09).

VIII. **Lucynie Wyrobiszównie**, sierocie po ś. p. Józefie Wyrobiszu, byłym referendarzu Magistratu, przyznaje się dar z łaski w kwocie K 540 w miejsce dotychczasowego K 300, a to z powodu wyjątkowego przypadku umysłowej choroby u petentki. (LM. 75329/07)

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń jawnych)

Posiedzenie zwyczajne (15. w kad. XV.) **z dnia 4. marca 1909 r.**

Przewodniczący: dr. Juliusz Leo, prezydent miasta.
I. Wiceprezydent miasta: dr. Henryk Szarski.
II. Wiceprezydent miasta: Józef Sare.
Sekretarz Rady miejskiej: dr. Tadeusz Kannenberg.
Radców miejskich obecnych **50**.

Radcy miejscy: Birnbaum, Daszyński, dr. Doboszyński, dr. Guńkiewicz, Jawornicki, Judkiewicz, Konopiński, Maywalt, Margulies, Mendelsburg, dr. Nowak Julian, dr. Pareński, Porębski, Sędzimir, Stachowski, dr. Starzewski, Sulikowski, Suski, dr. Tilles (**19**) nieobecność usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie $5^3/_4$ wieczorem.

Protokół z ostatniego posiedzenia przyjęto.

Drożyzna wędlin.

R. m. Hałatkiewicz interpeluje w sprawie drożyzny wędlin i zapytuje, co zarząd miasta zamierza uczynić, aby obronić ludność przed nieuzasadnionem podwyższaniem cen artykułów spożywczych.

Wiceprezydent dr. Szarski odpowiada, że gdy tylko 1. b. m. masarze ogłosili nowy cennik, podwyższający tak znacznie ceny wędlin, bo o 7—33 proc., urząd aprowizacyjny miejski natychmiast rozpoczął badanie sprawy i zebrawszy odpowiednie materyały, doszedł do wniosku, że obecnie płaci się za nierogaciznę takiesame kwoty, jak w sierpniu roku zeszłego, że zatem podwyższenie cen obecnie nie jest usprawiedliwione. Wyrazem tych zapatrywań Magistratu było zwołanie konferencyi z przedstawicielami rzeźników, którzy na swe usprawiedliwienie przedstawili cały szereg argumentów. Najpierw twierdzili oni, że obecnie spęd nierogacizny jest za mały. W tym kierunku Magistrat skonstatował, że jest to nieprawdą. W r. 1908 spęd zwiększył się w porównaniu z r. 1907 o 7 proc.; spęd w styczniu 1909 r. w porównaniu ze styczniem 1908 r. zwiększył się o 10 proc., w lutym 1909 o 11 proc. Ogółem spęd rokrocznie się zwiększa, bo od roku 1887 o 336 proc. Rzeźnicy twierdzą jednak, że ten spęd nie wystarcza na ich zapotrzebowanie, albowiem eksport wędlin z Krakowa ogromnie się zwiększył. Fakt ten jest pocieszający, ale mimo to miasto nie może zgodzić się na to, aby z powodu tego powstawało podrożenie wędlin. Dalej podnoszą rzeźnicy, że unikają naszej targowicy, bo za wielka tam istnieje kontrola z mięsem wągrowatem. Ten motyw także nie jest usprawiedliwionym, bo na 40.000 sztuk bydła w r. 1908 tylko pół procent uległo przegotowaniu. Dalej podnoszą rzeźnicy, że muszą wysokie ceny „prywatnie" płacić, nabywając nierogaciznę bezpośrednio od handlarzy; że cena drzewa podskoczyła w górę, wynagrodzenie robotników się zwiększyło i t. d. Wkońcu wskazują rzeźnicy na to, że nierogacizna galicyjska jest obecnie bardzo licho odżywioną i chudą, muszą więc sprowadzać tłuste świnie węgierskie, za które drożej płacą Następstwem konferencyi było oświadczenie rzeźników, że ową podwyżkę cen, ogłoszoną 1. b. m., redukują do połowy. I tak: dawniej szynka gotowana (kilogram) na części kosztowała K 4 h 80; cenę podwyższono na K 5 h 60; uzyskano zniżkę na K 5 h 20, czyli o h 40. Dalej uzyskano obniżkę podwyższonych cen za inne wędliny od 20 do 40 h na kilogramie. Magistrat uważa to za niewystarczające, rzecz dalej badać będzie i przedstawi wyniki tych badań Komisyi aprowizacyjnej.

R. m. Bialik oświadcza, że niektóre zapiski, które Gmina posiada, nie są dokładne, bo pochodzą z rąk pośredników. Mowca, tłómacząc podwyższenie cen, wskazuje, że przyczyną podrożenia jest fakt, iż w kraju ogółem niema obecnie tłustych sztuk i trzeba je sprowadzać z Węgier.

Prezydent dr. Leo podnosi, że Rada wybierze komisyę aprowizacyjną. której wszystkie te sprawy będą przedłożone.

Agenci „Ochrany" w Krakowie.

R. m. Turski wskazuje, że w jednym z dzienników pojawiają się od czasu do czasu rewelacye, dotyczące organizacyi rosyjskiej „Ochrany" i wskazujące, że w Krakowie mieszka stale ośmiu agentów „Ochrany", a we Lwowie sześciu. Nie stając wcale na gruncie narodowym, ale na prawnym, skonstatować należy, że przyjeżdżającym lub mieszkającym tu rodakom powinno być zapewnione bodaj pozorne bezpieczeństwo w tym razie przed „Ochraną". Mowca interpeluje Prezydenta miasta, jako piastującego zarazem urząd starosty w Krakowie, czy mu te fakty są znane i czy nie zechciałby wdrożyć odpowiednich kroków, aby rodakom z za kordonu zapewnić tu w Krakowie swobodę.

Prezydent dr. Leo oświadcza, że wiadomości oficyalnych nie posiada, bo do kompetencyi Prezydenta nie należy policya. Mimo to uważa pewną akcyę w tej sprawie za wskazaną Uda się tedy do czynników kompetentnych i zwróci im uwagę na fakty, o których doniosły dzienniki i które podniesiono niedawno na rozprawie w sali sądowej. Fakty te wskazują, że Kraków jest prawdopodobnie siedzibą tajnej policyi rosyjskiej. W interesie publicznym jest, aby od działalności tych osób Kraków jak najprędzej się uwolnił.

Budki akcyzowe. — Ławka Straszewskiego. — „Lilla Weneda“.

R m. Dębicki podnosi, że:

1. Dwie budki strażników akcyzowych za ul. Warszawską pomalowane są na kolor czarno-żółty.

2. Stara ławka kamienna Straszewskiego na plantacyach przy kawiarni Janikowskiego leży w błocie. (L. 21090/909).

3 Posąg „Lilli Wenedy“ przedstawia nie Lilię, lecz raczej jakąś bachantkę z rozwianemi szatami i dlatego byłoby wskazanem usunięcie napisu, że jest to „Lilla Weneda“; wówczas posąg jako bezimienny mógłby pozostać. (L. 21089/909).

Radca Magistratu dr. Zawadzki oświadcza, że owe czarno-żółte budki utrzymywane są nie z kultu dla owych kolorów, ale na razie tylko ze względów oszczędnościowych. Gdy zarząd akcyzy porobi szereg inwestycyj, budki te znikną, a nowe otrzymają barwy miasta, t. j. biało-niebieskie.

Prezydent miasta wyjaśnia, że co do ławki Straszewskiego zarządzi, co należy, i poleci, aby w przyszłości drugi raz to nie powtórzyło się.

Co do „Lilli Wenedy“, to sprawę tę rozstrzygnie kompetentna Komisya plantacyjna.

Chodnik w ul. Floryańskiej.

R. m. Bujwid domaga się naprawy chodnika w ul. Floryańskiej po stronie prawej od Rynku wielkiego.

Prezydent miasta wyjaśnia, że przebrukowanie nastąpi z wiosną; zresztą sprawą tą zajmie się Komisya drogowo-kanałowa. (L. 21.091/909).

Kanał z Wiednia do Krakowa.

R. m. Dattner podnosi, że Związek austryackich przemysłowców ogłosił komunikat, grzeszący nieszczerością, bo popierający niby budowę kanałów, ale przecież oświadczający się przeciw zamierzonemu przez Rząd wykupnu gruntów, bo plany tej budowy jeszcze nie są wygotowane. Mowca zgłasza w tej sprawie następujący wniosek nagły:

„Rada miejska, wyrażając szczere uznanie i podziękowanie posłom krakowskim i Kołu polskiemu za skuteczną działalność w sprawie budowy kanału z Wiednia do Krakowa, wobec oświadczenia Ministra Skarbu, iż szybkiego urzeczywistnienia budowy tego kanału spodziewać się należy, uprasza Prezydyum miasta o bezzwłoczne poczynienie kroków u posłów krakowskich i u Koła polskiego, ażeby wszelkiemi siłami zapobiegli grożącemu przewleczeniu tej doniosłej sprawy, jak tego dowodem znana enuncyacya Związku przemysłowców, sprzeciwiająca się wykupnu gruntów pod budowę kanału z Wiednia do Krakowa“.

W głosowaniu nagłość uchwalono.

Prezydent miasta wyjaśnia bliżej stanowisko austryackiego Związku przemysłowców i nazywa je intrygą przeciw budowie kanału.

R. m. Wodzicki oświadcza, że będzie głosował za wnioskiem r. m. Dattnera. Prezydent nazwał intrygą uchwałę Związku austryackich przemysłowców; krytyka to zbyt surowa, bo zanosi się na to, że wyda się wiele milionów na wykupno gruntów, a tymczasem niema setek milionów na budowę. Przezorność nakazuje Mowcy, jako zwolennikowi dróg wodnych, nieco oględniej zapatrywać się na wykupno gruntów; może ono nastąpić po niezmiernie wysokich cenach, a rzeczywiste roboty nieprędko potem przyjdą.

Prezydent miasta wskazuje, że wykupno gruntów jest właśnie racyonalną rzeczą i daje rękojmię rozpoczęcia robót około budowy kanałów.

R. m. dr. Gross sądzi, że wykupno gruntów nie oznacza jeszcze rozpoczęcia budowy. Jeżeli budowa kanału ma dojść do skutku, to trzeba podjąć bardzo energiczną akcyę. Mowca przypuszcza, że członkowie Związku przemysłowego dlatego powzięli omawianą uchwałę, bo widocznie nie wierzą Rządowi, aby na seryo myślał o dalszych robotach. W parlamencie, gdy pojawił się wniosek nagły posła Daszyńskiego w tej sprawie, przemysłowcy za nim głosowali, a zwalczali go właśnie tylko agraryusze niemieccy z Czech. Rząd nie ma gotówki i da teraz tylko bardzo mało. Zresztą Mowca zgadza się na rezolucyę.

R. m. Turski sądzi, że argumentacya r. m. Wodzickiego i Grossa byłaby bardzo trafna na radzie ministeryalnej; tu trzeba patrzeć inaczej; dlatego popiera wniosek.

Wiceprezydent Sare polemizuje z r. m. Wodzickim i Grossem. Mieliby oni słuszność, gdyby to było siedm lat wstecz, gdy były tylko projekty generalne.

R. m. dr. Petelenz podnosi, że posłowie krakowscy i Koło polskie stale sprawą kanałów się zajmowali; sprawa dojrzała i powinna być wykonaną, a jeżeli pojawiają się głosy celem zepchnięcia jej, to należy energicznie przeciw temu zademonstrować. Wniosek r. m. Dattnera należy więc uchwalić jednomyślnie.

R m. Dattner podnosi, że zna czynniki, kierujące członkami austryackiego Związku przemysłowców; sądzi, że idzie im tylko o odwleczenie budowy kanałów. Mowca nie przypuszcza, aby Rząd przystępował do wykupna gruntów, poprzedzającego rozpoczęcie robót, bez gotowych planów budowy kanałów.

R. m. dr. Rosenblatt jest tylko za uchwaleniem 2-giej części wniosku.

W dalszej dyskusyi zabierali głos r. m. hr. Wodzicki, dr. Gross, prezydent dr. Leo i dr. Staniszewski, który proponuje pewne zmiany, z uwzględnieniem których wniosek brzmiałby:

„Związek austryackich przemysłowców ogłosił w ostatnich dniach enuncyacye, protestujące przeciw wykupnu gruntów pod budowę kanału z Wiednia do Krakowa. Z uwagi, że tego rodzaju enuncyacye zagrażać mogą przewleczeniem tak doniosłej dla miasta i kraju sprawy budowy kanałów i krzyżować podjętą w tejże sprawie przez miasto i Koło polskie akcyę — należy usiłowaniom, dążącym do odroczenia budowy, przeciwstawić akcyę energiczną, któraby sprawę, od tylu lat bezprawnie zaległą, naprzód posunęła i dlatego:

„Rada miejska, wyrażając szczere uznanie i podziękowanie Posłom krakowskim i Kołu polskiemu za skuteczną działalność w sprawie budowy kanału z Wiednia do Krakowa, wobec oświadczenia Ministerstwa Skarbu, iż szybkiego urzeczywistnienia budowy tego kanału spodziewać się należy, uprasza Prezydyum miasta o bezzwłoczne poczynienie kroków u Posłów krakowskich i u Koła polskiego, ażeby wszelkiemi siłami zapobiegli wszelkim skądkolwiek pochodzącym usiłowaniom przewleczenia tej doniosłej sprawy“.

W głosowaniu przyjęto jednomyślnie wniosek r. m. Dattnera w stylizacyi, przedstawionej przez r. m. dra Staniszewskiego. (LM. 120/909/prez.).

Most na Rudawie.

Radca Budownictwa Kłeczek imieniem Sekcyi I. wnosi:

1. Rada miejska zgadza się na przedłożony w dniu 2. marca 1909 delegatom Gminy projekt mostu żelaznego o przyczołkach murowanych na przełożonej Rudawie w przedłużeniu ulicy Wolskiej i uchwala przyczynić się do kosztów jego budowy kwotą K 10.000, płatną w pięciu ratach rocznych, poczynając od r. 1910

2. Na pokrycie tego wydatku należy wstawiać w projekt budżetu miejskiego, od r 1910 poczynając, odpowiednie raty.

Po wyjaśnieniach, udzielonych r. m. drowi Gertlerowi, Miedniakowi i Schwarzowi przez wiceprezydenta Sarego, wniosek Sekcyi I. uchwalono. (LM 19357/09/B. b).

Żeńskie kursa handlowe.

R. m. dr. Wasung imieniem Sekcyi IV. wnosi:

1. Rada miejska uznaje potrzebę przeniesienia istniejących przy szkole wydz. im. św. Scholastyki w Krakowie żeńskich kursów handlowych z całym inwentarzem i płynącemi na ich utrzymanie subwencyami c. k. Rządu i kraju do tut. Akademii handlowej, a to z dniem 1. września 1909 r

Ze swej strony Rada miejska zobowiązuje się przyczyniać do utrzymania tych kursów subwencyą roczną w kwocie K 2.000.

2 Uprasza się c. k Radę szkolną krajową o wydanie na podstawie art. 27 ustawy z 23. maja 1895, Nr. 57. Dz. u. kr., orzeczenia, zezwalającego na wyłączenie żeńskich kursów handlowych ze szkoły św. Scholastyki i przydzielenie ich do Akademii handlowej w Krakowie.

Przyjęto bez rozpraw. (LM. 5695/09/IV.).

Towarzystwo emigracyjne.

Na porządku dziennym posiedzenia znajdował się następujący wniosek Komisyi dla przemysłów koncesyonowanych:

„Rada miejska oświadcza się imieniem gminy m. Krakowa przeciw udzieleniu Polskiemu Towarzystwu emigracyjnemu, stowarzyszeniu zarejestrowanemu z ograniczoną poręką w Krakowie, koncesyi 1) na pośrednictwo w wyszukiwaniu pracy tak w kraju jako też poza granicami kraju i państwa oraz utrzymywanie w Krakowie biura pośrednictwa w pracy z prawem agencyi własnych w kraju i poza granicami kraju; 2) na utrzymywanie w Krakowie biura dla podróżujących a w szczególności na pośredniczenie w nabywaniu kart okrętowych i sprzedaż tychże, oraz na zakładanie agencyi w kraju“.

R. m. Federowicz w kwestyi formalnej wskazuje na to, że sprawa ta należy do Komisyi dla przemysłów koncesyonowanych i że tam powinna być załatwioną. Tow. emigracyjne, które powstało pod egidą stronnictwa ludowego, ma cele wysoce humanitarne; sprawa tego Tow. powinna więc życzliwie być przez Komisyę załatwioną, z zatrzymaniem tylko pewnej ingerencyi dla miejskiego biura pośrednictwa w pracy. Mowca zgłasza następujący wniosek:

„Sprawę zwrócić Komisyi dla przemysłów koncesyonowanych z tem, aby ta z uwzględnieniem przytoczonych okoliczności w ciągu dni 8-miu od daty dzisiejszej merytorycznie rzecz załatwiła“.

Prezydent dr. Leo oświadcza, że sprawę tę umieścił na porządku dziennym Rady na żądanie Komisyi dla przemysłów koncesyonowanych. Widocznie Komisya chciała, aby sprawę tę załatwiła Rada.

R. m dr. Wasung zgadza się, aby rzecz oddać do załatwienia Komisyi, ale do pomyślnego załatwienia.

W dyskusyi zabierali dalej głos r. m. dr. Gertler, Klemensiewicz, Bujwid, Dattner i Heuman. — W głosowaniu uchwalono wniosek r. m. Federowicza. (LM. 13.494/09).

Kredyty dodatkowe.

Radca Magistratu Skrzyniarz imieniem Sekcyi I. i II. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Przyznaje się następujące kredyty dodatkowe dla budżetu roku 1908:

Dla dz. V. 1 b. — umundurowanie straży pożarnej (LM. 89826/08) kwotę . . . . K 1550

Dla dz. I. 10 f. — druki (LM. 96128/08) kwotę . . . . „ 970

Dla dz. I. 10 l. — czystość w biurach (LM 83064/08) kwotę . . . . „ 400

Dla dz. I. 10 m. — roboty autograficzne (LM. 96629/08) kwotę . . . . „ 300

Dla dz. II. 3 e. — czystość w budynkach (LM. 80836/08) kwotę . . . . „ 250

Przyjęto bez rozpraw.

Wydatki na szkoły.

Radca Budownictwa Świerzyński imieniem Komisyi inwestycyjnej wnosi:

Rada miejska uchwali!

W myśl żądania Wydziału krajowego przyjmuje się do zatwierdzającej wiadomości uchwałę, powziętą imieniem Rady miejskiej przez Komisyę inwestycyjną z dnia 30 lipca 1906 L. 70381, mocą której udzielono kredytów dodatkowych z funduszu inwestycyjnego poz. 12 (rezerwy):

1) na budowę szkół miejskich w ulicy Topolowej i Lubomirskich w kwocie . . . . . K 10825 h 81
2) na szkołę barakową w ulicy Wygoda w kwocie . . . . „ 101 „ 26
3) na adaptacye szkolne w domu po Bujańskim przy placu św. Ducha w kwocie . . . . „ 537 „ 12

Przyjęto bez rozpraw. (LM. 90095/06).

Towarzystwo techniczne.

Radca Magistratu dr. Zaczek imieniem Sekcyi IV. i III. wnosi:

1. W razie rozwiązania krakowskiego Towarzystwa technicznego Rada miejska przyjmuje dom jego wraz z gruntem na własność gminy m. Krakowa.

2. Gdyby Towarzystwo techniczne z jakiejkolwiek przyczyny przestało istnieć lub gdyby je władza rozwiązała, a Walne Zgromadzenie, mające powziąć uchwałę co do reszty majątku Towarzystwa, do skutku nie przyszło, Rada miejska przyjmuje cały pozostały majątek Towarzystwa, a mianowicie fundusze, ruchomości i inne wła-

sności na własność gminy m. Krakowa, która uzyskanych w ten sposób fnnduszów użyje na cele oświaty polskiej lub polskiego przemysłu.

3 Gmina zastrzega sobie jednak, że z tytułu ewentualnego przyjęcia majątku Towarzystwa nie ma ponosić ze swego majątku zgoła żadnego wydatku.

Przyjęto bez ropraw. (LM. 111.444/08/IV.).

Rada artystyczna.

Radca Budownictwa Świerzyński imieniem Sekcyi I. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Zmienia się skład Rady artystycznej, uchwalony przez Radę miejską dnia 4. listopada 1907, w punktach następujących:

1) poz. c) w miejsce pięciu delegatów Rady miejskiej powołuje się sześciu członków z grona Rady m

2) poz. f) znosi się delegata Akademii sztuk pięknych, a natomiast:

3) poz. g) powiększa się liczbę członków, kooptowanych z grona osób fachowych, z dwóch na trzech.

Przyjęto bez rozpraw. (LM 96358/08).

Wybór sześciu delegatów Rady miejskiej do Rady artystycznej.

R. m. Federowicz proponuje następujących radców miejskich: Sare, Beringer, Drozdowski, Maywalt, Peroś, Turski.

Wniosek r. m. Federowicza przyjęto i przez podniesienie rąk dokonano wyborn. (LM. 125/09/prez.).

Komisya rekursowa.

Wybór 1 członka Komisyi rekursowej w miejsce r. m. dra Władysława Leopolda Jaworskiego, którego rezygnacyę z tej godności przyjęła Rada na jednem z poprzednich posiedzeń.

R. m. Federowicz proponuje powołanie r. m. dra Michała Koya.

Przez podniesienie rąk uchwalono. (LM. 109.794/08).

Komisya statutowa.

Wybór 1 członka Komisyi statutowej w miejsce r. m. dra Władysława Leopolda Jaworskiego.

R m. dr. Wasung proponuje powiększenie liczby członków o jednego i wnosi, aby Rada powołała r. m. dra Doboszyńskiego i dra Juliana Nowaka.

Przez podniesienie rąk uchwalono. (LM 109.793/08).

Komisya aprowizacyjna.

Wybór Komisyi aprowizacyjnej.

R m. dr. Wasung proponuje, aby powołać dawnych członków Komisyi węglowej i drożyźnianej oraz 3 nowych: Zatem w skład Komisyi aprowizacyjnej weszliby następujący radcy miejscy: dr. Bandrowski, Beringer, Bialik, Daszyński, Dąbrowski, Dębicki, Drozdowski, dr. Gross, Hałatkiewicz, Jarra, Kosobucki, dr. Landau Ignacy, dr. Landau Rafał, Maywalt, dr. Meisels, Miedniak, Nowak Stanisław, dr. Ponikło, Ritterman, Schmelkes, Schwarz, Stachowski, dr. Starzewski, Suski, dr. Wasung i Wolny.

Przez podniesienie rąk uchwalono (LM.126/09/prez.).

Z powodu spóźnionej pory Przewodniczący zamyka posiedzenie jawne o godzinie 7½ wieczorem, a zarządza tajne, zaznaczając, że w przyszłym tygodniu rozpoczną się budżetowe obrady Rady miejskiej.

Nakładem Gminy miasta Krakowa — Czcionkami drnkarni Związkowej w Krakowie pod zarządem A. Szyjewskiego.